

Förvaltaren

Med en stor precision
och sällan skådad elegans,
så ytterligt nära idioti
lade han, perfektionisten,
alla vinster bakom sig.
Det fanns alltid något mer
att bevisa, höja sig över,
subtila ting att förstå,
arv att förvalta.
Det fanns alltid en ursäkt,
en nära nog förlösande känsla,
att bära sig över nästa hinder,
att ta sig till nästa strand
och njuta av livets nektar.
Tills han den där dagen insåg,
att museet han skapat
var hindret att njuta,
hans arv.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Leif Furstedt med Poeter.se id #15188 innehar upphovsrätten